

पत्नीजातिशये नात्यम्ने नातिभूषये MBh. 3, 14686. — 2) schön schmücken: मेघशोभातिभूषित (वन्दान्न) HARIV. 3588. मेघतोयविभूषित die neuere Ausg.

— आ sich richten nach, in Ehren halten, pflegen, dienen; mit loc.: अर्भुदिदं वयुनमो यु भूषत das war der Brauch, richtet euch darnach! RV. 1, 182, 1. वृक्षदिदस्या वयुनेषु भूषति fügt sich 8, 53, 8. आ नो विद्यासु कृष्य इन्द्रः समत्सु भूषतु 79, 1. आ नूनं भूषत श्रुते 33, 7. ते आ भूषति वेधसः 88, 2. आ वां भूषन्ति तपो जन्म रादस्याः 1, 131, 3. आभूषतस्ते सुमती नवायाम् 10, 160, 5. 1, 43, 9. — Vgl. आभूषणम्.

— उप bemerken, berücksichtigen; mit acc.: युवं गुणत्तमुप भूषयः RV. 5, 73, 8. ज्ञरमाणस्य मनोप भूषतः 6, 62, 4. उप भूष ज्ञरित्तमा रुवण्यः habe Acht, Sänger! 8, 43, 12. तस्य व्रतानि वयमुप भूषम दम आ सुवृत्तिभिः befolgen 3, 3, 9.

— परि 1) zu Diensten stehen, bedienen: अङ्काः सूनाः परि भूषत्ययम् RV. 1, 162, 13. आतिष्ठत् परि विश्वे अभूषन् 3, 38, 4. 1, 13, 4. besorgen, befolgen: देवानां व्रतम् 1, 31, 2. 136, 3. — 2) ausrüsten, ausstatten, zubereiten, schmücken: ज्ञातं पत्न्या परि देवा अभूषन्मह भ्राय RV. 3, 81, 8. शिष्टं न यज्ञैः परि भूषत श्रिये 9, 104, 1. तयं वृक्षं परि भूषति द्युभिः 3, 3, 2. — 3) etwa hochhalten, verehren: त्रीणि ज्ञाना परि भूषत्यस्य RV. 1, 93, 3. — caus. schmücken: नदीपर्वतजालैश्च सर्वतः परिभूषितम् MBh. 14, 1431. — Vgl. परिभूषणम्.

— प्र zur Verfügung stellen, darbieten: देवेभिर्देवपुत्रे सुदंसेत्या धिया वार्याणि प्रभूषतः RV. 1, 139, 1.

— अनुप्र sich darbieten: (सोमस्य) देवा अनु प्रभूषतः RV. 9, 29, 1.

— अभिप्र s. u. 1. भू mit अभिप्र.

— उपप्र befolgen: व्रता देवानामुप नु प्रभूषन् 3, 33, 1.

— प्रति 1) bereitmachen, ausrüsten: रथम् RV. 5, 73, 1. 10, 40, 1. — 2) bedienen, aufwarten, Verehrung bezeugen: यदि सोमैभिः प्रतिभूषय RV. 6, 42, 3. यो वै देवा कृष्येन प्रतिभूषति 32, 8. नर्माभिः 8, 31, 5. 10, 100, 3. अनुमतिम् TS. 3, 3, 11, 4. — 3) willfahren: तत्तदिदंश्चिनोरेव ज्ञरिता प्रति भूषति er kommt immer wieder dem Verlangen der A. entgegen RV. 1, 46, 12.

— वि caus. schmücken MBh. 13, 4861. केयूरा न विभूषयति पुरुषम् Spr. 733. हरैः सचन्दनरसैः स्तनमण्डलानि—विभूषयति Rt. 3, 20. Çiç. 9, 33. विभूषितं geschmückt, geziert INDR. 1, 9. AR. 4, 31. MBh. 3, 7130. 12, 4283. R. 1, 33, 18. 2, 78, 6. 97, 14. 3, 49, 2. 19, 33, 41. KUMĀRAS. 1, 28. Spr. 2399. KĀM. NITIS. 16, 25. RĀGA-TAR. 2, 65. PAÑKĀR. 1, 3, 78. 7, 26. DHĪRTAS. in LA. 70, 2. PAÑKĀT. 236, 3. VET. in LA. (II) 4, 13. मौनं ÇAÑKARĀGAJA ebend. 90, 10. Z. d. d. m. G. 14, 573, 12. सु° R. 2, 39, 18. — Vgl. विभूषणम्, विभूषा.

— सम् Jmd (loc.) Etwas (acc.) verschaffen: सम्स्मे भूषतं नरोत्सं न विप्युषीरिषः RV. 10, 143, 6.

भूषण (vom caus. von 2. भूष्) 1) adj. f. ई schmückend,zierend P. 3, 2, 151, Sch. Vop. 4, 12. येषां तं कुलभूषणः MBh. 1, 5410. पार्षद° BuāG. P. 6, 8, 28. स्त्रीपुम्भिः सुरसंकाशैः—भूषणभूषणैः 9, 11, 34. अथ्यायास्तस्त्रभूषणाः Suçr. 4, 11, 20. Unter den Beiw. Vishṇu's MBh. 13, 7016. — 2) m. N. pr. eines Daitja KATHĀS. 47, 13. — 3) m. n. gaṇa श्रद्धादि zu P. 2, 4, 31. Schmuck AK. 1, 1, 6, 2. H. 649. HALĀJ. 2, 384. fg. स्याद्भूषणं त्वभरणं चतुर्धा परिकीर्तितम्। आवेद्यं बन्धनीयं च लेप्यमरिप्यमेव तत् ॥ Cit. beim Schol. zu ÇAK. 80. तस्मादेताः सदा पूज्या भूषणाच्चादना-
V. Theil.

शनिः M. 3, 59. वाससाम् 8, 357. P. 1, 4, 64. AK. 3, 4, 22 (28), 13. N. 4, 8. 13, 28. MBh. 3, 8587. भती नाम परं नार्या भूषणं भूषणैर्विना Spr. 2021. R. 1, 9, 16. 3, 13, 19. Suçr. 1, 34, 13. 223, 4. Vid. 191. VET. in LA. (I) 7, 22. Verz. d. Oxf. H. 83, b, 22. 103, b, 21. योजन 217, a, 6. दायक KĀM. NITIS. 12, 46. masc. MBh. 3, 8588. Am Ende eines adj. comp. H. 6. कनक° mit Gold geschmückt, — verzert MBh. 3, 1721. 1, 1185. Rt. 1, 12. KĀM. NITIS. 7, 49. VĀGBH. 1, 23, 8. f. आ MBh. 1, 7209. 3, 1794. R. 2, 60, 19. R. GORR. 2, 8, 60. MĀKĪH. 130, 21. RAGH. 3, 2. 13, 57. VIKR. 53. Spr. 3211. KĀM. NITIS. 7, 49. — 4) n. Titel eines Werkes Z. d. d. m. G. 6, 14, N. 3. HALL 26. — Vgl. कर्ण°, पर°, भद्रभूषणम्.

भूषणता f. nom. abstr. von भूषण Schmuck: याति भूषणता भुवि werden ein Schmuck KATHĀS. 21, 98.

भूषणसारदर्पण (भू°-सार + द°) m. Titel eines Commentars zum Vajākaraṇabhūṣhaṇa COLEBR. Misc. Ess. II, 42.

भूषणेन्द्रप्रभ (भूषण - इन्द्र - प्रभा) m. N. pr. eines Fürsten der Kīmīnara VJUTP. 89.

भूषयितव्य (vom caus. von 2. भूष्) adj. zu schmücken M. 3, 55 = MBh. 13, 2486.

भूषा (wie eben) f. Schmuck AK. 2, 6, 3, 2. 3, 4, 22, 145. H. an. 2, 223. HALĀJ. 3, 69. भूषाभिद्याप्यभूषयन् R. 2, 80, 16 (87, 20 GORR.). PAÑKĀR. 1, 5, 4. परेभ्यः स्वशरीरस्य के वा भूषा न तन्वते Spr. 2783. नभो° 4323. कुल° KATHĀS. 33, 25. LA. (II) 89, 10. BuāG. P. 3, 22, 23. DAÇAR. 2, 36. PRATĀPAR. 53, b, 9. भूषणामर्धरचना SĀH. D. 149. पेटी KUALAJ. 103, b. घटभूष adj. HARIV. 14899. — Vgl. कर्ण°, बङ्ग°.

भूषिन् (von भूषा) adj. am Ende eines comp. geschmückt mit: चन्द्रार्ध° MBh. 13, 895. HARIV. 3633. 3807. 14899.

भूजु (von 1. भू) adj. Vop. 26, 143. = भविजु, भवितर AK. 3, 1, 29. H. 389. gedeihlich: भूजुरात्मा Ait. Br. 7, 15. der gedeihen will, der auf seine Wohlfahrt bedacht ist: तत्रियं चैव सर्पं च ब्राह्मणं च बङ्गमुतम्। नावमन्येत वै भूजुः कुशानपि कदा च न ॥ M. 4, 135. — Vgl. म्रल°.

भूष्य (vom caus. von 2. भूष्) adj. zu schmücken: भूषणभूष्यभाव KUMĀRAS. 1, 13.

भूस्कार (2. भू + सं°) m. Vorbereitung des Bodens, so heissen die zur Weihung der Stätte des Feueraltars (वर) nöthigen fünf Manipulationen (परिसमृक्, उपलिप्, लेखाः कार, पौमनुद्धर, अदिरभ्युन्) Schol. zu KĀTJ. Çr. 173, 5. 363, 17. 399, 5. auch sieben 1096, 20. Vgl. STENZLER im Progr. der Univ. Breslau 1860, S. 12 fgg.

भूसुत 1) m. (2. भू + सुत) Sohn der Erde, der Planet Mars ÇABDAM. im ÇKDR. SŪRJAS. 2, 53. 55. — 2) f. आ (2. भू + सु°) f. Tochter der Erde. Bein. der Sītā ÇABDĀRTHAK. bei WILSON.

भूसुर (2. भू + सुर) m. ein Gott auf Erden, ein Brahmane BuāG. P. 4, 26, 24. Verz. d. Oxf. H. 9, b, 31. 81, a, 8. 254, a, 6. सैगताः 254, b, 3. LA. (II) 89, 1. 91, 20. DAÇAK. 27, 18. — Vgl. भूदेव.

भूस्तृण (2. भू + तृण) m. Andropogon Schoenanthus Lin. AK. 2, 4, 5, 32. 3, 4, 4, 8. वज्रपेद्भूस्तृणम् (वानप्रस्थः) M. 6, 14. HARIV. 8443. Suçr. 1, 217, 4. 218, 13. VĀGBH. 1, 6, 107.

भूस्थ (2. भू + स्थ) adj. auf der Erde stehend, — lebend Spr. 4674.

भूस्पृष् (2. भू + स्पृष्) 1) adj. die Erde berührend. — 2) m. a) Mensch